

I n f o r m a c j a

o odstąpieniu od przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko dla projektów Uproszczonych planów urządzenia lasów niebędących własnością Skarbu Państwa w 19 obrębach położonych na terenie gminy Biskupiec, powiat nowomiejski, województwo warmińsko-mazurskie, na okres od 01.01.2019 r. – 31.12.2028 r.

Na podstawie art. 48 ust. 4 ust. z dnia 3 października 2008 r. *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziału społeczeństwa w ochronie środowiska oraz oceny oddziaływania na środowisko* (tj. Dz. U. 2017 r., poz. 1405 z późn. zm.) podaje do publicznej wiadomości informację o odstąpieniu od przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko dla projektów Uproszczonych planów urządzenia lasów wsi Bielice, Biskupiec, Czachówki, Krotoszyny, Lipinki, Łąkorz, Mierzyn, Osetno, Ostrowite, Piotrowice, Podlasek, Podlasek Mały, Rywałdzik, Sędzice, Słupnica, Sumin, Szwarcenowo, Wielka Tymawa i Wonna dla lasów niebędących własnością Skarbu Państwa, położonych w gminie Biskupiec, powiecie nowomiejskim, województwie warmińsko-mazurskim, na okres 01.01.2019 r. - 31.12.2028 r.

Na podstawie art. 48 ust. 1 ww. ustawy, Starosta Nowomiejski wystąpił do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie oraz do Państwowego Wojewódzkiego Inspektora Sanitarnego w Olsztynie z wnioskiem o uzgodnienie zamiaru odstąpienia od przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko dla projektów Uproszczonych planów urządzenia lasów niestanowiących własności Skarbu Państwa z terenu gminy Biskupiec.

Warmińsko-Mazurski Państwowy Wojewódzki Inspektor Sanitarny w Olsztynie w opinii znak: ZNS.9022.4.66.2018.W z dnia 13.09.2018 r. stwierdził, że nie jest konieczne przeprowadzenie strategicznej oceny oddziaływania na środowisko dla projektów uproszczonych planów urządzenia lasów wsi Bielice, Biskupiec, Czachówki, Krotoszyny, Lipinki, Łąkorz, Mierzyn, Osetno, Ostrowite, Piotrowice, Podlasek, Podlasek Mały, Rywałdzik, Sędzice, Słupnica, Sumin, Szwarcenowo, Wielka Tymawa i Wonna dla lasów niebędących własnością Skarbu Państwa, położonych w gminie Biskupiec, powiecie nowomiejskim, województwie warmińsko-mazurskim.

Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Olsztynie pismem znak: WOPN.611.17.2018.MK z dnia 06.09.2018 r. uzgodnił odstąpienie od przeprowadzenia strategicznej oceny oddziaływania na środowisko dla wszystkich ww. projektów planów, wskazując, że odstąpienie wymaga uzasadnienia zawierającego informacje o uwarunkowaniach o, których mowa w art. 49 ustawy *o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziału społeczeństwa w ochronie środowiska oraz oceny oddziaływania na środowisko*, tj.:

- 1) charakter działań przewidzianych w dokumencie,
- 2) rodzaj i skalę oddziaływania na środowisko,
- 3) cechy obszaru objętego oddziaływaniem na środowisko.

UZASADNIENIE

Poniżej przedstawiam uzasadnienie do w/w punktów:

Ad 1.

Działania zawarte w projektach uproszczonych planów urządzenia lasu zostały zaprojektowane tak, aby prowadzona w oparciu o nie wielofunkcyjna, trwale zrównoważona gospodarka leśna przynosiła pozytywne efekty w wielu dziedzinach. Oznacza to działalność zmierzającą do kształtowania i wykorzystywania lasów w taki sposób i w takim tempie, aby zapewnić zachowanie ich bogactwa i różnorodności biologicznej, żywotności, potencjału regeneracyjnego oraz wysokiej produktywności, przy zachowaniu zdolności do wypełniania wszystkich ważnych funkcji ochronnych, gospodarczych i społecznych na poziomie lokalnym, narodowym i globalnym, bez szkody dla innych ekosystemów. Zgodnie z ustawą z dnia 28 września 1991 r. *o lasach* (tekst jednolity Dz. U. z 2017 poz. 788 ze zm.), podstawą prowadzenia trwale zrównoważonej gospodarki leśnej w lasach niestanowiących własności Skarbu Państwa jest uproszczony plan urządzenia lasu. Planowanie zabiegów hodowlanych w projektach uproszczonych planów urządzenia lasu oparte jest ponadto na dokumentach normujących gospodarkę leśną w postaci aktualnie obowiązujących Zasad Hodowli Lasu (Załącznik do Zarządzenia nr 53 Dyrektora Generalnego Lasów Państwowych z dnia 21 listopada 2011 r.) oraz Rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 12 listopada 2012 r. *w sprawie szczegółowych warunków i trybu sporządzania planu urządzenia lasu, uproszczonego planu urządzenia lasu oraz inwentaryzacji stanu lasu* (Dz. U. z 2012 r., poz. 1302).

Wśród dokumentów, z którymi projekty uproszczonych planów urządzenia lasu mogą być powiązane należy wskazać miejscowe plany zagospodarowania przestrzennego, w których określone są m.in. obszary przeznaczone do zalesienia (przy czym w projektowanych uproszczonych planach urządzenia lasu nie przewiduje się zalesiania gruntów) oraz plany ochrony i plany zadań ochronnych dla obszarów Natura 2000, parków krajobrazowych i rezerwatów przyrody (przy czym grunty objęte niniejszymi projektami uproszczonych planów urządzenia lasu nie znajdują się w granicach rezerwatów przyrody). Niniejsze projekty uproszczonych planów urządzenia lasu nie ustalają ram dla późniejszej realizacji żadnych przedsięwzięć.

Projekty uproszczonych planów urządzenia lasu są przydatne w uwzględnianiu aspektów środowiskowych - opierają się na inwentaryzacji aktualnego stanu lasu na gruncie oraz wskazują kierunki działań gospodarczych i zapobiegawczych umożliwiających zachowanie jego trwałości, w tym np. wskazanie drzewostanów do przebudowy w celu uzyskania składu gatunkowego zgodnego z siedliskiem oraz określenie stanu zdrowotnego i sanitarnego lasów poprzedzone analizą zagrożeń biotycznych, abiotycznych, antropogenicznych.

Projekty uproszczonych planów urządzenia lasu są powiązane z problematyką ochrony środowiska, ponieważ gospodarka leśna oparta na zasadach ekologicznych, której głównym celem jest zachowanie trwałości lasu i ciągłości spełniania wszystkich jego funkcji stanowi narzędzie wspierania zrównoważonego rozwoju z jednoczesnym zachowaniem, bądź przywracaniem i odtwarzaniem najważniejszych zasobów środowiska przyrodniczego. Cele i działania zawarte w projektach uproszczonych planów urządzenia lasu są spójne z celami dokumentów związanych z ochroną środowiska szczebla międzynarodowego (Konwencją z Rio de Janeiro, Konwencją Berneńską, Konwencją Bońską, Konwencją Ramsarską, Dyrektywą Ptasią, Dyrektywą Siedliskową, Dyrektywą Szkodową) i krajowego (Bezpieczeństwo Energetyczne i Środowisko perspektywa do 2020 r., Strategiczny plan adaptacji dla sektorów i obszarów wrażliwych na zmiany klimatu do roku 2020 z perspektywą do roku 2030, Polityką leśną Państwa, Krajowym programem zwiększania lesistości - aktualizacja 2014 r., Krajową strategią ochrony i umiarkowanego użytkowania różnorodności biologicznej wraz z Planem działań na lata 2015–2020).

W opisach ogólnych projektów uproszczonych planów urządzenia lasu dla poszczególnych wsi, zostały zawarte ogólne wskazania prowadzenia racjonalnej gospodarki leśnej:

- w przypadku wykonywania trzebieży i rębni, należy informować właścicieli o właściwym terminie ich wykonywania tj. poza okresem lęgowym ptaków tj. 16 października – koniec lutego i nie wycinaniu drzew zasiedlonych przez ptaki i inne zwierzęta;
- poza tym okresem, w przypadku stwierdzenia obecności gatunków chronionych, ich siedlisk, ostoi bądź gniazd w trakcie wykonywania wskazań gospodarczych, należy wstrzymać wycinkę drzew oraz zwrócić się ze stosownym wnioskiem do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska – zgodnie z ark. 56 ustawy o ochronie przyrody – w celu uzyskania zezwolenia na odstępstwa od zakazów zawartych w art. 51 ust. 1 i ark. 52 ust. 2 ww. ustawy;
- prowadzić zrywki na siedliskach wilgotnych i podmokłych w sposób minimalizujący naruszenie warstwy próchnicznej gleby, w okresie zimowym przy pokrywie śnieżnej;
- zachować drzewa dziuplaste i drewno martwe z uwzględnieniem stanu sanitarnego lasu;
- pozostawiać fragmenty drzewostanu (biogrup) z bogatszymi stanowiskami chronionych, rzadkich i zagrożonych gatunków w przypadku rębni zupełnych;
- nie dopuszczać do usuwania podszytu i przeprowadzania zrywki w pozostawionych biogrupach.

W projektach uproszczonych planów urządzenia lasu nie ma zapisów o przeznaczeniu powierzchni leśnej na inne, niezwiązane z gospodarką leśną cele, takie jak np. budowa urządzeń dla potrzeb turystyki i rekreacji, urządzeń wodnych, budynków, czy innych obiektów budowlanych.

Biorąc pod uwagę powyższe, a w szczególności charakter zaplanowanych zabiegów, powierzchnię nimi objętą, oraz rozdrobnienie kompleksów leśnych, jak również zawarcie w opisach ogólnych wskazań prowadzenia racjonalnej gospodarki leśnej, można wnioskować, że realizacja postanowień uproszczonych planów urządzenia lasu nie będzie się wiązała ze znaczącym negatywnym oddziaływaniem na środowisko.

Ad 2.

Wpływ UPUL na środowisko obejmuje rodzaje planowanych czynności i zadań gospodarczych oraz ich przewidywane oddziaływanie na elementy środowiska.

Do zadań gospodarczych, które mogą mieć znaczący wpływ na środowisko zaliczono: odnowienia, zabiegi pielęgnacyjne oraz rębnie zupełne. W skład elementów środowiska, na które może oddziaływać UPUL i ISL wchodzi zarówno czynniki biotyczne (m. in.: różnorodność biologiczna, rośliny i zwierzęta) oraz abiotyczne (m. in.: woda, powietrze, zasoby naturalne i dobra materialne). Szczegółową ocenę zadań gospodarczych na poszczególne elementy środowiska zestawiono w poniższej tabeli nr 3. Zastosowano skalę oddziaływania określającą wpływ dodatni, ujemny lub obojętny oraz jego wielkość w skali trzystopniowej (1, 2, 3). Należy jednak zwrócić uwagę, że oddziaływanie łączne planowanych czynności i zadań gospodarczych nie jest ich sumą. Ocena łączna może być wynikiem braku zaplanowanych czynności.

Lp.	Elementy środowiska	Odnowienia	Pielęgnacja d-stanów	Rębnie zupełne	Oddziaływanie łączne planowanych czynności i zadań gospodarczych
1.	Różnorodność biologiczna	+3	+1	-1	+3
2.	Ludzie	+1	+1	+1	+1
3.	Zwierzęta	+1	0	-1	+2
4.	Korytarze ekologiczne zwierząt	0	0	0	0
5.	Rośliny	+1	0	-1	+2
6.	Woda	0	0	-1	0
7.	Powietrze	0	0	0	0
8.	Powierzchnia ziemi	+3	0	0	0
9.	Krajobraz	0	0	-1	0
10.	Klimat	0	0	0	0
11.	Zasoby naturalne	+3	+3	+3	+3
12.	Dobra materialne i zabytki	0	0	0	0
13.	Łączna ocena oddziaływania uproszczonego planu urzędzenia lasu na środowisko	+2	+1	-1	+2

Tabela 1. Przewidywane oddziaływanie UPUL na środowisko.

Symbole przewidywanego znaczącego oddziaływania planowanych czynności gospodarczych na elementy środowiska oraz symbole dotyczące okresu tego oddziaływania:

+ (plus) - wpływ dodatni, pozytywny;

0 (zero) - brak znaczącego wpływu,

- (minus) - wpływ znaczący,

1. oddziaływanie krótkoterminowe,

2. oddziaływanie średnioterminowe,

3. oddziaływanie długoterminowe (np. -3. to symbol znaczącego oddziaływania długookresowego);

Łączna ocena nie wynika ze średniej arytmetycznej poszczególnych ocen, lecz stanowi indywidualne podsumowanie zagadnienia przez eksperta. W świetle przedstawionego wyżej zestawienia, łączna ocena oddziaływania zadań zawartych w UPUL nie stanowi zagrożenia dla środowiska, a łączna ocena wpływu na środowisko daje wynik pozytywny.

Uzasadnienie oddziaływania UPUL na środowisko

Różnorodność biologiczna

Różnorodność biologiczna rozpatrywana jest na trzech poziomach: genetycznym, gatunkowym i krajobrazowym. UPUL i ISL nie zawiera elementów, które mogą wpłynąć negatywnie na zmniejszenie puli genowej. Poprzez wprowadzenie gatunków drzew dostosowanych do możliwości i właściwości siedlisk leśnych oraz ochronę i zachowanie gatunków roślin, grzybów i zwierząt wpływ na różnorodność gatunkową będzie pozytywny. Nie przewiduje się zmniejszenia różnorodności na poziomie krajobrazowym. Realizacja postanowień UPUL i ISL nie wiąże się ze zmniejszeniem liczby i powierzchni typów krajobrazów.

Oddziaływanie na ludzi

Prowadzenie wielofunkcyjnej gospodarki leśnej w oparciu o UPUL i ISL zapewnia pracę, a więc i dochody wielu grupom zawodowym. Zabezpiecza jednocześnie zapotrzebowanie na surowiec drzewny. Wpływ realizacji zapisów UPUL i ISL na ludzi będzie pozytywny.

Oddziaływanie na powietrze

Prace zrębowe jak i pielęgnacyjne w różnym, na ogół niewielkim stopniu, w zależności od użytej technologii powodują uwalnianie spalin do atmosfery. Są to zabiegi wykonywane miejscowo, z użyciem niewielkiej liczby ciężkiego sprzętu, głównie przy pomocy pilarek, kos spalinowych, ciągników rolniczych lub leśnych. Operowanie tego typu sprzętem nie powinno wpłynąć negatywnie na stan powietrza. W szerszym ujęciu lasy są naturalnym filtrem, który osłania glebę i wodę gruntową przed szkodliwymi związkami. Wykonanie prac wskazanych w UPUL i ISL nie będzie negatywnie oddziaływać na powietrze.

Oddziaływanie na wodę

Niekorzystne oddziaływanie na wodę oznacza przede wszystkim zanieczyszczenie wód powierzchniowych lub podziemnych, zmianę warunków żywnościowych wód, ograniczenie retencji, działania prowadzące do zaburzenia stosunków wodnych.

Wymaga podkreślenia, że przypadku „bagien” w UPUL i ISL pozostawiono ich powierzchnię do naturalnej sukcesji.

Realizacja zapisów projektów UPUL i ISL nie będzie się wiązać z negatywnym wpływem na wody, stabilność stosunków wodnych, a tym samym ekosystemy wodno-błotne oraz siedliska i gatunki od wód zależne.

Oddziaływanie na powierzchnię ziemi

Prowadzenie gospodarki według zapisów UPUL i ISL będzie się wiązało z łagodnymi zmianami w strukturze wiekowo – gatunkowej drzewostanów i nie będzie miało negatywnego wpływu na powierzchnię ziemi. Lekki sprzęt od zrywki pozyskanego drewna nie będzie czynnikiem erodującym pokrywę glebową drzewostanów. Wpływ UPUL i ISL na powierzchnię ziemi będzie neutralny.

Oddziaływanie na krajobraz

Zaplanowane zręby z jednej strony przyczyniają się do ujednoczenia przyszłych drzewostanów – jednowiekowość, z drugiej otwierają przestrzeń w litych i zwartych kompleksach leśnych. Nie mogą być oceniane jednoznacznie w aspekcie przemian krajobrazu leśnego. Wpływ realizacji zabiegów UPUL i ISL na krajobraz można uznać za neutralny.

Oddziaływanie na klimat

Realizacja zadań zawartych w UPUL i ISL nie spowoduje zmian klimatu. Jedyne oddziaływanie może dotyczyć mikroklimatu lokalnego, jednak będzie to oddziaływanie krótkotrwałe i praktycznie niezauważalne. Wpływ realizacji zabiegów UPUL i ISL na klimat można uznać za neutralny.

Oddziaływanie na zasoby naturalne

Postępowanie zgodnie z ustaleniami UPUL i ISL będzie prowadziło do wzrostu lub utrzymania stanu i wielkości zasobów drzewnych. Ponadto dodatnie oddziaływanie będzie dotyczyło zachowania zasobów leśnych produktów nie drzewnych. Wpływ realizacji zabiegów UPUL i ISL na zasoby naturalne będzie pozytywny.

Oddziaływanie na zabytki i dobra materialne

W granicach gruntów objętych UPUL i ISL nie znajdują się obiekty wpisane do rejestru zabytków lub obiekty w ewidencji konserwatorskiej. Oddziaływanie UPUL na zabytki i dobra materialne będzie neutralne.

Informacja o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko

Ze względu na zasięg i charakter działań projektowanych w UPUL, nie przewiduje się sytuacji, w których mogłoby wystąpić oddziaływanie transgraniczne.

Ad 3.

Grunty objęte projektami uproszczonych planów urządzenia lasu częściowo znajdują się w granicach:

- obszaru Natura 2000 Dolina Kakaju PHL 280036,
- Brodnickiego Parku Krajobrazowego,
- Skarlińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu.

W opisach ogólnych projektów uproszczonych planów urządzenia lasu wsi wskazano w obrębie, których oddziałów i pododdziałów znajdują się ww. formy ochrony przyrody.

Grunty objęte projektami uproszczonych planów urządzenia lasu nie znajdują się natomiast w granicach żadnych parków narodowych, rezerwatów przyrody, użytków ekologicznych oraz stanowisk dokumentacyjnych.

Obszar Natura 2000 Dolina Kakaju PHL 280036 obejmuje dolinę Kakaju wraz z trzema enklawami. Leży na terenie gmin Biskupiec i Nowe Miasto Lubawskie, na terenie Nadleśnictwa Jamy. Położona jest w krajobrazie młodoglacjalnym, obejmuje rynnę subglacjalną w kompleksie rozległego, pokrytego lasami sandru brodnickiego. Jedynie w części zachodniej i wschodniej pojedynczo występują pagórki i wzgórza morenowe oraz kemy (Pagórki Lipińskie, Równina Jamielnicka). Główną osią ostoi jest rzeka Kakaj (Laka), dopływ Osy, przepływająca przez liczne jeziora: Lekarty, Moszyska, Przedzieniec, Jeziorki, Modzel, Kakaj, Dębno, Wielki Staw. Większość terenu pokrywają gleby bielicoziemne, wytworzone z piasków luźnych wodnolodowcowych, a wzdłuż rzeki i przy jeziorach wykształciły się gleby bagienne i pobagienne. Dolina Kakaju ma wyjątkowy, naturalny charakter. Łączy pięknie położone śródleśne jeziora, które są płytkie i częściowo zarastające, na dużych powierzchniach pokryte grązłami i grzybieniami. Trudnodostępne jeziora Przedzieniec, Jeziorki, Modzel są otoczone zabagnieniami i mają niemal pierwotny charakter. Wzdłuż rzeki skupiają się często łągi jesionowo-olszowe i olsy. W granicach ostoi, poza główną doliną, znajdują się zagłębienia powstałe po wytopieniu się brył martwego lodu zlodowacenia bałtyckiego. Obecnie są tam małe jeziora lub kwaśne torfowiska mszarne. W części zachodniej enklawę stanowi jezioro Osetno, z rozległym kompleksem łągów. Na obszarze ostoi znajdują się dwa ścisłe rezerваты torfowiskowe - Kociołek i Łabędź - utworzone już w 1958 r. dla ochrony śródleśnych torfowisk.

Ostoja obejmuje najbardziej wartościowe fragmenty doliny Kakaju wraz z jeziorami i torfowiskami. Cechuje ją wysoka bioróżnorodność. Na małym obszarze zanotowano 13 typów (w tym 15 podtypów) siedlisk przyrodniczych Natura 2000. Siedliska te zajmują połowę powierzchni ostoi. Są tu bardzo dobrze zachowane jeziora eutroficzne, dystroficzne oraz twardowodne z podwodnymi łąkami ramienic. Duże powierzchnie zajmują grądy subkontynentalne i łągi rozmieszczone wzdłuż doliny Kakaju. Są tu lasy o cechach naturalnych - bory bagienne, brzeziny bagienne oraz sosnowo-brzozowy las bagienno- (o charakterze olsu). Granice zostały zoptymalizowane tak, aby obejmowały najcenniejsze obszary północnej części lasów brodnickich. Oprócz doliny Kakaju w ostoi znalazły się trzy enklawy: dwie na północy (obejmujące torfowiska) i jedna na zachodzie (obejmująca jeziora

z dużym, zwartym kompleksem łągu. Ostoja jest miejscem zachowania stanowisk sierpowca i lipiennika Loesela, tym samym zapewnia ciągłość w ich rozmieszczeniu wzdłuż sandru brodnickiego. O wysokich walorach terenu świadczy duża liczba zagrożonych gatunków roślin, takich jak: turzyca strunowa, wątlak błotny, wyblin jednolistny, gwiazdnica grubolistna, mszar nastroszony, błotniszek wełnisty, torfowiec brunatny, bagniak zdrojowy, nasięszczał pospolity. Bardzo duże populacje mają tu bagnica torfowa i turzyca bagienna.

W granicach obszaru znajdują się grunty objęte uproszczonym planem urządzenia lasu wsi:

- Lipinki: pododdz.: 2w, 3b;
- Łąkorz: cały oddz. 1, pododdz.: 3: 3a, 3b, 3c, 3d, 3f, 5g, 5h, 5i, 5l, 5m, 5n, 5s, 5t.

Dla obszaru Natura 2000 Dolina Kakaju (PLH280036) ustanowiono plan zadań ochronnych na mocy Zarządzenie Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie z dnia 29 grudnia 2014 r., publikowane w Dzienniku Urzędowym Województwa Warmińsko-Mazurskiego, poz. 4306. W Załączniku nr 5 do Zarządzenia wskazano natomiast działania ochronne wynikające ze zidentyfikowanych zagrożeń ze wskazaniem podmiotów odpowiedzialnych za ich wykonanie i obszarów ich wdrażania, w tym działania dotyczące ochrony czynnej oraz związane z utrzymaniem lub modyfikacją metod gospodarowania, m.in. związane z prowadzeniem gospodarki leśnej.

W działaniach ochronnych przewidzianych w PZO wskazano następujące kierunki postępowania:

- 9170 Grąd środkowoeuropejski i subkontynentalny *Galio-Carpinetum*, *Tilio-Carpinetum*.

Zapobiegnięcie skutkowi w postaci zubożenia zasobów martwego drewna w siedlisku poprzez pozostawianie w drzewostanie martwych drzew. Kontynuowanie w ramach gospodarki leśnej działań mających na celu pozostawienie martwego drewna, za wyjątkiem koniecznych zabiegów wynikających z zakresu ochrony lasu i zapewnienia bezpieczeństwa powszechnego. Prowadzenie gospodarki leśnej z zastosowaniem rębni złożonych, o ile jest to możliwe, niezalecane jest stosowanie rębni zupełnych wielkopowierzchniowych (rębnia Ia), przy odnawianiu sosny sugerowane rębnie Ib lub Ic (wyjątkiem jest przebudowa drzewostanu oraz kłęski żywiołowe, w tym gradacje szkodników).

Modyfikacja dotychczasowego sposobu użytkowania poprzez kształtowanie prawidłowej struktury i składu gatunkowego drzewostanu. Protegowanie gatunków właściwych siedlisku występujących w postaci spontanicznie pojawiającego się nalotu lub podrostu oraz II piętra drzewostanu (grab, dęby szypułkowy i bezszypułkowy, lipa, klony: pospolity, jawor i polny, wiązy). Nie wprowadzanie gatunków obcych geograficznie (jodła, dagleżja, dąb czerwony i in.). Dopuszczalny udział modrzewia i świerka nie większy niż 5%, natomiast buka nie większy niż 30%. W przypadku grądów wysokich (LMśw) dopuszczalny udział sosny nie większy niż 20%. Należy przy tym dbać o należyta (nie mniej niż 10%) domieszkę innych gatunków liściastych.

- 91D0 Bory i lasy bagienne (*Vaccinio uliginosi-Betuletum pubescentis*, *Vaccinio uliginosi-Pinetum*, *Pino mugo-Sphagnetum*, *Sphag-no girgensohnii-Piceetum*) i brzożowo-sosnowe bagienne lasy borealne.

Modyfikacja gospodarki leśnej w zakresie ilości martwego drewna pozostawianego do naturalnego rozkładu za wyjątkiem koniecznych zabiegów wynikających z zakresu ochrony lasu i zapewnienia bezpieczeństwa powszechnego. Prowadzenie gospodarki leśnej z wyłączeniem rębni zupełnych. Dopuszczalny udział świerka nie więcej niż 5%.

- 91E0 Łęgi wierzbowe, topolowe, olszowe i jesionowe (*Salicetum albae*, *Populetum albae*, *Alnenion glutinoso-incanae*) i olsy źródliskowe.

Modyfikacja gospodarki leśnej w zakresie ilości martwego drewna pozostawianego do naturalnego rozkładu oraz niewycinanie drzew przygłuszonych i zamierających (poza chorymi jesionami). Prowadzenie gospodarki leśnej z wyłączeniem rębni zupełnych

(wyjątkiem jest przebudowa drzewostanu oraz kłęski żywiolowe, w tym gradacje szkodników).

W obliczu powszechnego zjawiska zamierania jesionu, ograniczenie wprowadzania odnowień jesionowych, jednak należy wprowadzać możliwie zróżnicowanie w strukturze gatunkowej odnowień: oprócz olszy wprowadzanie (zależnie od warunków mikrosiedliskowych) wiązów, klonów, wierzb, dębów. Nie wprowadzanie gatunków obcych geograficznie (jodła, dąb czerwony, czeremcha amerykańska i in.) i ekologicznie (sosna, buk, modrzew, świerk).

Obniżanie poziomu piętrzenia wody (rozbiórka tam, syfony przelewowe), ewentualny odłów lub odstrzał osobników bobra – w celu ograniczenie presji wywieranej przez bobra europejskiego. W przypadku konfliktu między ochroną siedliska przyrodniczego, a ochroną bobra, pierwszeństwo ochrony należy przyznać siedlisku.

– 91F0 Łęgowe lasy dębowo-wiązowo-jesionowe *Ficario-Ulmetum*.

Modyfikacja gospodarki leśnej w zakresie ilości martwego drewna pozostawianego do naturalnego rozkładu oraz niewycinanie drzew przygłuszonych i zamierających (poza chorymi jesionami). Prowadzenie gospodarki leśnej z wyłączeniem rębni zupełnych (wyjątkiem jest przebudowa drzewostanu oraz kłęski żywiolowe, w tym gradacje szkodników). Kształtowanie prawidłowej struktury i składu gatunkowego drzewostanu. W obliczu powszechnego zjawiska zamierania jesionu, ograniczenie wprowadzania odnowień jesionowych, jednak należy wprowadzać możliwie zróżnicowane w strukturze gatunkowej odnowienia: (zależnie od warunków mikrosiedliskowych) wiązów, klonu polnego i jawora, dębu szypułkowego. Nie wprowadzanie gatunków obcych geograficznie (jodła, dąb czerwony, czeremcha amerykańska i in.) i ekologicznie (sosna, buk, modrzew, świerk).

Nie przewiduje się, aby zaplanowane w ramach uproszczonego planu urządzenia lasu wsi Lipinki i Łąkorz, dla ww. wydzieł zabiegi mogły negatywnie wpłynąć na stan zachowania siedlisk przyrodniczych stanowiących przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 Dolina Kakaju PHL 280036. Należy zaznaczyć, że na wspomnianym obszarze Natura 2000 uproszczone plany urządzenia lasu nie przewidują żadnych rębni zupełnych.

Brodnicki Park Krajobrazowy położony jest na obszarze 2 województw: kujawsko - pomorskiego (12 349 ha) i warmińsko - mazurskiego (4 336 ha) oraz na terenie 6 gmin: Zbiczno, Jabłonowo Pomorskie, Brodnica, Brzozie, Biskupiec Pomorski i Kurzętnik. BPK zajmuje centralną, najbardziej wartościową pod względem przyrodniczym i kulturowym część Pojezierza Brodnickiego. Celem parku krajobrazowego jest ochrona najcenniejszych wartości przyrodniczych (krajobraz, flora i fauna) a także dóbr materialnych i historycznych danego terenu przy racjonalnie prowadzonej gospodarce. Aktualna powierzchnia Parku wynosi 16 685 ha. Ponad 60% powierzchni Parku to lasy, wody zajmują powierzchnię około 10%. Krajobraz Parku charakteryzuje się dużym zróżnicowaniem, dominuje polodowcowa rzeźba z pagórkowatymi obszarami wysoczyzny morenowej i płaskimi powierzchniami sandrowymi, które porośnięte są lasami. Obszar ten rozcinają dwa ciągi rynien polodowcowych z licznymi jeziorami rynnowymi, które łączą dwie rzeki: Skarlanka i Struga Brodnicka. Osobliwością morfologiczną tego terenu są pagórki oraz wzgórza kemowe, występujące w okolicy jeziora Sumówko. Na obszarze Brodnickiego Parku Krajobrazowego znajduje się ponad 40 jezior, z czego 7 o powierzchni ponad 100 ha. Do największych z nich zalicza się: Wielkie Partęczyny (324 ha), Bachotek (211 ha), Sosno (188 ha), Łąkorz (162 ha), Głowińskie (131 ha), Zbiczno (129 ha) i Ciche (111 ha). Większość jezior na terenie Parku to jeziora rynnowe o wąskim, wydłużonym kształcie otoczone stromymi zalesionymi brzegami. Najgłębszym jest Zbiczno (41 m), następnie Łąkorz (30 m), Wielkie Partęczyny (28,5 m), Bachotek (24 m), oraz Retno (21 m). Nad niektórymi jeziorami takimi jak np. Wielkie Partęczyny, Zbiczno, Strażym i Bachotek znajdują się ośrodki wypoczynkowe i pola namiotowe. Lasy występujące na tym terenie to przede wszystkim bory sosnowe i mieszane.

Mniejsze powierzchnie zajmują lasy liściaste, takie jak grądy, łągi, olsy. Bardzo duży udział (37%) mają tutaj lasy ochronne, drzewostany nasienne i ostoje zwierzyny. Typową cechą Brodnickiego Parku Krajobrazowego jest występowanie naturalnych zbiorowisk torfowiskowych, szuwarowych i wodnych. Flora Parku cechuje się dużym bogactwem i różnorodnością gatunków. Występuje tu ok. 950 gatunków roślin naczyniowych, z czego wiele z nich to gatunki objęte ochroną całkowitą lub częściową a także gatunki reliktowe. Rośnie tutaj m.in. storczyk obuwik pospolity, lilia złotogłów, kłoc wiechowata, 3 gatunki rosiczek, bagno zwyczajne, żurawina drobnolistkowa, bażyna czarna. Wiele stanowisk rzadkich gatunków roślin objęta jest ochroną rezerwatową. Bardzo liczna i cenna jest również fauna BPK. Do występujących tu chronionych i rzadkich gatunków można zaliczyć: bielika, orlika krzykliwego, bociana czarnego, bąka, kilka gatunków perkozów, żurawia, a także wydrę i bobra europejskiego. Najcenniejsze obszary BPK chroni 8 rezerwatów przyrody. Są to 3 rezerваты leśne "Mieliwo", "Retno" i "Las Cielęta", 3 rezerваты torfowiskowe "Stręszek", "Okonek" i "Żurawie Bagno", oraz 2 rezerваты florystyczne "Wyspa na jeziorze Wielkie Partęczyny" i "Bachotek".

W granicach Brodnickiego Parku Krajobrazowego znajdują się następujące grunty objęte uproszczonym planem urządzenia lasu wsi:

- Łąkorz: oddz. 6, 7 i 8;
- Osetno: cały oddz. 2;
- Ostrowite: całe oddz. 1, 2 i 3 oprócz wydzielenia 2g.

Skarliński Obszar Chronionego Krajobrazu, o powierzchni 5 991,17 ha, swoim zasięgiem obejmuje kilka jezior m.in. jezioro Osetno z rozległym kompleksem łągów oraz pięknie położone śródlądne jeziora: Kakaj, Dębno i Wielki Staw, które mają wyjątkowy naturalny charakter (są płytkie i częściowo zarastające, a na dużych powierzchniach pokryte grązelami i grzybieniami). Szczególnie cennym przyrodniczo obiektem jest Jezioro Skarlińskie o powierzchni ok. 300 ha. Jest to jezioro polodowcowe o wydłużonym kształcie, będące najdłuższym jeziorem Pojezierza Brodnickiego. Jezioro otoczone jest polami uprawnymi i łąkami. Jego brzegi w większości są płaskie lub łagodnie wzniesione. Ponadto Jezioro Skarlińskie jest bogate w różne gatunki ryb słodkowodnych – w akwenie żyją między innymi: szczupaki, węgorze, liny, karpie, płocie oraz sieje. Kolejnym bogactwem Obszaru jest wysoka lesistość, która wynosi ok. 45% (tj. ok. 2,7 tys. ha). Dominującym gatunkiem drzew jest sosna.

W granicach Obszaru znajdują się następujące grunty objęte uproszczonym planem urządzenia lasu wsi:

- Lipinki: oddz. 2 i 3;
- Łąkorz: oddz. 1, 2, 3, 4 i 5;
- Osetno: pododdz. 1a-k;
- Rywałdzik: pododdz. 1g i 1h.

Dla terenów objętych projektami uproszczonych planów urządzenia lasu znajdujących się w granicach Brodnickiego Parku Krajobrazowego oraz Skarlińskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu nie planuje się działań gospodarczych mogących znacząco negatywnie wpłynąć na obecny stan ich ekosystemów i cele ich ochrony. Realizacja zaplanowanych zabiegów może spowodować krótkotrwałe, przejściowe zmiany w niektórych elementach ekosystemów jednak ekosystemy leśne charakteryzują się znacznymi możliwościami naturalnej regeneracji. Planowane rębnie zupełne, mogące krótkoterminowo wpływać negatywnie na krajobraz i ekosystemy, uzasadnione są odpowiednim wiekiem rębności drzewostanu, a przyjęty etat jest zgodny z Rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 12 listopada 2012 roku w sprawie szczegółowych warunków i trybu sporządzania planu urządzenia lasu, uproszczonego planu urządzenia lasu. Pozostałe planowane zabiegi nie

wpływają znacząco na widoczne zmiany w ekosystemach, a ich wykonanie warunkuje właściwy skład gatunkowy i stabilność drzewostanów. Zabiegi pielęgnacyjne, w szczególności cięcia trzebieżowe, umożliwiają eliminację z siedliska gatunków niepożądanych oraz geograficznie obcych. Odnowienia, poprzez wprowadzenie właściwych gatunków, przyczyniają się do zachowania ciągłości trwania oraz właściwego stanu lasu w przyszłości. Projektowane wskazania gospodarcze przyczyniają się do racjonalnej, trwale zrównoważonej gospodarki leśnej w lasach niestanowiących własności Skarbu Państwa.

Projekty uproszczonych planów urządzenia lasu, zawierają zapisy dotyczące zabiegów hodowlanych na małych powierzchniach tzw. pododdziałach. Planowane zabiegi, nie naruszają w sposób znaczący struktury drzewostanów i nie powodują zmian, które w jakikolwiek sposób mogłyby uniemożliwić m.in. choćby czasową migrację zwierząt. Nie będą one także negatywnie wpływać na powiązania między obszarami chronionymi oraz ciągłość korytarzy ekologicznych.

Wpływ realizacji zapisów projektów UPUL na integralność obszarów chronionych

W myśl ustawy *o ochronie przyrody* integralność obszarów Natura 2000 należy rozumieć, jako „spójność czynników strukturalnych i funkcjonalnych warunkujących zrównoważone trwanie populacji gatunków i siedlisk przyrodniczych, dla ochrony których zaprojektowano lub wyznaczono obszar Natura 2000”. W projekcie UPUL nie zaplanowano zabiegów mogących naruszyć integralność obszarów chronionych. Realizacja zaprojektowanych czynności gospodarczych, przy założeniu zastosowania się do zapisów UPUL nie wpłynie negatywnie na siedliska, rośliny, grzyby i zwierzęta występujące na terenie obszarów chronionych, ani też na ekosystemy, jako całość, nie zaburzy spójności czynników strukturalnych i funkcjonalnych warunkujących zrównoważone trwanie populacji gatunków i siedlisk przyrodniczych.

PODSUMOWANIE

W świetle przedstawionych powyżej okoliczności, należy wnioskować, że zabiegi zaprojektowane w Uproszczonych Planach Urządzenia Lasu nie będą negatywnie wpływać na środowisko.